

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Calvinisticae Ecclesiae sordes & deformitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

stantes, quemadmodum Judæi Agnum Paschalem? Quia in nostræ Eucharistiæ perceptione, quæ aperiendæ sunt fores animarum nostrarum ad recipiendum antidotum mortis & peccati, Catholici in genua procumbunt, ut & Lutherani. Cur ad mensam istam nonnunquam acceditis, iam pastis? Quia magnum peccatum est Catholicis, Communionem recipere non ieiunos. Vidi aliquando Reformatæ Ecclesiæ homines ad S. Macarij sanum concionis audiendæ gratia proficiscentes qui medio itinere, in cauponam deflecterent, ubi sumpto cibo, alacrius deinde pergebant ad celebrandam cœnam, ad manducandum corpus Domini, quod in ipsos per canalem velut descendit & distillat, ut Calvinus loquitur. Verum esse quod dico, plures præter me testantur. Non me latet esse temperatioribus quosdam, qui damnant istam ingluviem: sed peccatum esse, paulum panis & vini sumere, nemo dicit. Idque propterea, quod hoc Scriptura non prohibeat. Quemadmodum ne hoc quidem, à prandio Cœnam celebrare, ut infra à me dicitur, quum ordinem quem in Cœna observant, describimus. Videte quid dicat Augustinus: *Placuisse nimirum Spiritui sancto, ut propter honorem & reverentiam tanti Sacramenti ante omnem quemcumque cibum corpus Domini nostri Christianorum ora ingrediatur. Sæctus hic Episcopus à maioribus suis id acceperat, illi à Tertulliano: (a) & hic ab Apostolis. En Traditionem Apostolicam. Quod si omnino imitari quod Dominus fecit, velletis, accumbentes deberetis panem sumere, quod Belgæ & Scoti faciunt. Alij aliorum deberetis pedes lavare, quod discrete Dominus præcepit, dicens: Si ego lavi pedes vestros, Dominus & magister: & vos debetis alter alterius lavare pedes. Sane in Ecclesia Catholica & Episcopi & Monachi morem hunc observant. Episcopus, immo & summus Pontifex, pauperum lavat pedes, & Monachorum is, quem Gardianum seu Abbatem appellant, die Jovis in septimana sancta, quem ritum vos ridetis: at primi Christiani omnes eum servarunt. Observanda est autem prudentia Ecclesiæ Dei in hoc, quod quum lotionem illam multi pro baptismo interpretarentur, populo ea interdixit, ut videre est apud D. Augustinum. Ex quo satis iam apparet cæcitas vestra, qui ab eo, quod bonum & sanctum est, non aliam ob causam abhoretis, quam quia id in Ecclesia Catholica receptum est, aut quia Pagani, doctrinæ traditionisque Judæorum plagiarij, eo sint usi. Quæ causa est, ob quam Calvinus, vestræ doctrinæ auctor, tā*

nudam eam vobis exhibuerit, ut nulla appareant in ea religionis vestigia. Neque enim instruere eam necessarijs suis ornamentis poterat, nisi à nobis ea mutaretur, quod facere non voluit. Docete orbem Christianum novum aliquem morem, maiore cum ardore, affectu & reverentia precangidandique Deum; & lubenter nos eum amplexuros experiemini. Sed de novo esset vobis nova Ecclesia ædificanda. Nam vestra illa, quam iam aggrediar describere, nihil tale in se habet.

QVOMODO CALVINVS ECCLESIAM instituerit, capite destitutam: & tam nomina quam munera Episcoporum & presbyterorum ex ea profugavit.

CAPUT V.

ARGUMENTUM.

- I. Calvinistica Ecclesia sordes & deformitas.
- II. Ecclesia Calvinistica nullum habet caput.
- III. Domus Dei in terris eius quæ in cælis est, similitudinem referre debet.
- IV. Unitas sine certo capite conservari nequit.
- V. Calvinus Episcoporum & presbyterorum nomina inducit.
- VI. Archiepiscoporum Burgialensium series & successio demonstratiua originis suæ ex Apostolis.
- VII. Beza suismet verbis Ioanni Drueto reditum ad Catholicos aperit.

Quem admodum in scriptis veterum nō possumus sine admiratione legere pulcherrimū illum Ecclesiasticæ Hierarchiæ ordinem, ubi apta quadam omnium regiminum potestatumque connexionē inferiores gradus respondent superioribus, ad summum vsque, supra quem nulla est in hisce sublunarijs alia potestas: Ita ex adverso fieri non potest, ut quis adspiciat Ecclesiæ Reformatæ quæ dicitur, miserabilem Anarchiam, (quæ, misera, iactat æqualitatem suam, statetā sæpe inæqualem & periculosam, damnatamque ante annos mille ducentos in persona Arrij) quia simul moueatur commiseratione illius confusio-

a Tertull. ad uxor. li. 2. & decoro. Cypr. l. 2. epi. 3. Greg. Nazian. orat. in Sanct. Bapt.

nis, quam parens ipsius Calvinus inuexit, qui nixus Echaici illius sententia, affirmantis, primam æquitate esse æqualitatem, non modo Arrianos resuscitauit, sed etiam Viclefistas. Viclefusenim, vt Guilhelmus VVidefortius scribit, quum spe obinendi in Anglia Episcopatus Vigorniensis excidisset, indignatus voluit introducere in Ecclesiam ordinum confusione in exemplo Arrij, quem Augustinus testatur ob similem repulsam, quum non posset ad Episcopatum pervenire, presbyteros æquare Episcopis conatum fuisse. Sed ò miseros! nonne videtis, nullam esse maiorem inæqualitatem, quam servare æqualitatem inter personas inæquales? Quamvis autem passim in Antichristo meo satis ad vivum expresserim omnes partes, & omnia lineamenta novæ istius Ecclesie, & musteæ eius antiquitatis, idemque argumentum lepide admodum tractaverit vir præclarissimus Rebullius, in Salmoneis suis, & libro de schismate: necesse est tamen ut hic quoque, ubi Anatomia faciendæ est Hæreseos, omnia eius membra recolligam, ostendamque ordinem eius & politiam, formamque & Ceremonias eligendorum Ministrorum, Seniorum & Diaconorum, Confessoriorum ac Synodorum Maiestatem, Congregationum sanctitatem & devotionem, & reliquos Religionis illorum actus.

II. Calvinus, quum novam istam Ecclesiam formaret, voluit eam esse corpus cum ceatam capitibus, aut potius sine nullo omnino capite. Nam nullum est caput, ubi plura sunt. Adeo hunc hominem ceperat libertatis & inæqualitatis illius stulta persuasio, ut sola appellatio Capituli visibilis Ecclesie, qua appellatur Pontifex, invisibilis illius Vicarius, stomachum ipsi moveret. Atque ut fucum faceret hominibus, negabat alio capite opus esse, præter solum Christum in cælo regnantem: huic Vicarium in terra adiungere, nihil esse aliud, quam potestate atque auctoritate sua eum spoliare. Parum abest, quin imprudentiæ eum accuset, ob datas D. Petro Claves, ob communicatam eidem potestatem aperiendi & claudendi cælos, & ob iniunctum illi munus pascendi regendique oves ipsius. Nam quale est illud monstrum novum & disforme? An Ecclesia militans quæque non potest esse non visibilis, sine Capite visibili esse poterit. Non magis certe quam navis sine gubernatore.

III. Quod si, ut Astrologorum fert opinio, res terrestres ad regulam circumvolutionemque cæ-

lestium metiendæ sunt, sique, secundum Cabalistarum rationem, inferioris Sanctuarii domus ad exemplum superioris Sanctuarii conformata est, & secundum smaragdinam illam Hermetis tabulam superiora respondet inferioribus, ut quæ contiguo quodam vinculo à Deo coniuncta sunt: Nonne nostrum est ordinem & dignitatem rei exactæ in hisce in terris observare, quum idem fiat à creaturis cælestibus, Angelis scilicet, quorū in novem choros distributa est Hierarchia? Et inter sphaeras quoque cælestes ea quæ infinita est movetur, & nihil movet infra sese medix moventur à superiore primo mobili, & ipsæ movent inferiores: at supremum Cælum omnia movet, nec à quoquam alio movetur. Eodem modo, si ad inferiores sphaeras descendamus, inter Elementa supremum locum Ignis tenet, medium Aer & Aqua, & Terra extremum infimumque. Homo igitur,

*Cui Deus os sublime dedit, cælumq; tueri
Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.*

ad sumendum exemplar regiminis actionum humanarum ex hoc divino prototypo, in Cælo admirabilem quandam harmoniam in tanta motuum varietate, dum corpora illa ætherea, planetæ in primis modo sibi appropinquant, modo digrediuntur, modo hoc modo illo aspectu invicem opponuntur agnosceret; in terra vero æqualitatem introducendo, omnia confunderet?

IV. O miserabilem, & indignam novella ecclesia confusionem! An tu in una aliqua pura & integra ecclesia unitatem conformem reperiturum te putas, ubi nullum certum sit caput, à quo illa ducatur ac gubernetur? Quomodo, quæso, populus Christianus & deserta huius Mundi, & tantis tempestatibus infestum mare transire posset, nisi Moysen aliquem haberet cuius ductum sequeretur? Quomodo tanta domus sine apice, sine columis sustentabitur? Quomodo tantum corpus sine capite subsistet? Non magis certè quam Respublica sine Rege aut ullo alio magistratu. Varro & Columella aiunt rem rusticam nequaquam feliciter pcessuram, nisi assidua patris familias rāquā capitis, omnium opera disponentis observantis & regētis, omnesque sua auctoritate in officio continentis, interveniat cura & sollicitudo: & tu Calvine, audebis dicere, tantam tamque late per totum orbem terrarum diffusam Christianorum familiam, in fraterna & perpetua concordia retineri posse, etiam si

R r

capi-